

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614217747
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7614217747.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobcu Dopravný podnik mesta Banská Bystrica, a.s., so sídlom Kremnička 53, Banská Bystrica, IČO: 36 016 411, proti žalovanému U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom 0XX XX Uloža XXX, zast. JUDr. Sabínou Hodoňovou, PhD., advokátkou so sídlom v Žiline, Mariánske nám. 31, o zaplatenie 70,70 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 7C/9/2015-138 z 29.3.2017 v znení opravného uznesenia 7C/9/2015-191 zo 6.2.2020 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení opravného uznesenia.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 70,70 € s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne od 20.6.2014 do zaplatenia (I.) a rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania vo výške 100 % (II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 70,70 € spolu s 5,15 % úrokmi z omeškania ročne od 20.6.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že podľa Zápisu o porušení povinností cestujúceho a Zápisu o porušení tarifno-prepravných podmienok zo dňa 27.5.2014, žalovaný dňa 20.5.2014 v Banskej Bystrici cestoval dopravným prostriedkom žalobcu (autobusovou dopravou) na linke MHD č. 1 bez platného cestovného lístka, čím porušil jednu zo základných povinností cestujúceho upravenú v zákone č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov, preto žalobcovi v zmysle Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Banskej Bystrici vznikol nárok na zaplatenie cestovného 0,70 € a úhrady 70 €, spolu sumy 70,70 €, ktorú žalovaný napriek výzvam nezaplatil.

3. Súd uplatnený nárok právne posúdil podľa ustanovení § 7 ods. 1 písm. j), § 8 ods. 2, 5 a 6 zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov, § 14 ods. 2 a 3, § 16 ods. 4 písm. a), b) c) zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, čl. 16 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 18 ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov a po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že nárok žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Vykonaným dokazovaním výpoveďami svedkov a obsahom úradného záznamu motorizovanej hliadky Policajného zboru v Banskej Bystrici z 20.5.2014 súd mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že osobou, ktorá dňa 20.5.2014 cestovala bez platného cestovného lístka autobusovou dopravou v Banskej Bystrici na linke č. 1, spojom č. 83 bol žalovaný U. V.. Súd nezistil okolnosti preukazujúce

pravdivosť tvrdenia žalovaného, že žalobca použil v konaní dôkazy získané v rozpore so zákonom. Práve naopak policajti postupovali v zmysle ust. § 18 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore, pokiaľ vyzvali žalovaného, aby preukázal svoju totožnosť občianskym preukazom, takýmto postupom podľa posúdenia súdu nedošlo k porušeniu žiadneho zákonného ustanovenia, a preto súd nemal dôvod neprihliadať na žalobcom predložené dôkazy. Súd neuveril obrane žalovaného, že v inkriminovaný deň mal byť na výlete so svojou matkou v Tatrách, nakoľko všetky relevantné dôkazy preukazujú opak, a preto toto tvrdenie žalovaného, ako aj ostatné tvrdenia, považoval pri hodnotení zisteného skutkového stavu za nepravdivé, účelové a tendenčne použité. Vykonanými dôkazmi mal dostatočne preukázanú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného, keď jeho osobná totožnosť bola zistená podľa občianskeho preukazu a zo zápisov vykonaných kontrolórmí žalobcu jednoznačne vyplýva, že žalovaný cestoval dňa 20.5.2014 bez platného cestovného lístka, preto súd podľa cit. ustanovení zák. č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach v znení neskorších predpisov a zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave žalobe v celom rozsahu ako dôvodnej vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP a priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

4. Opravným uznesením 7C/9/2015-191 zo dňa 6.2.2020 súd opravil v záhlaví rozsudku označenie právneho zást. žalovaného, ktorým je JUDr. Sabína Hodoňová, PhD., advokátka so sídlom v Žiline, Mariánske nám. 31.

5. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písmen f) a h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí neriadil pokynmi krajského súdu vyslovenými v zrušujúcom uznesení a opätovne odignoroval ním predložené dôkazy v konaní. Súd v odôvodnení rozsudku poukazuje iba na úradný záznam motorizovanej hliadky PZ v Banskej Bystrici, ktorý bol predložený žalobcom a nie je zrejmé, z akého dôvodu opätovne opomenul vysporiadať sa aj s dôkazmi predloženými žalovaným. Vytkol súdu, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nevysporiadal ani s jednou jeho námietkou, spomína iba dôkazy predložené žalobcom a svedecké výpovede svedkov navrhnutých žalobcom. K námietkam a rozporom uvádzaným žalovaným konštatuje, že neuveril výpovedi žalovaného a považuje všetky jeho tvrdenia za nepravdivé. Podľa žalovaného takéto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nemôže obstať a rozhodnutie je nepreskúmateľné. Svedecké výpovede označil za nejednoznačné, navzájom si odporujúce aj v súvislosti so zapisovaným údajom na mieste kontroly, výpovede revízorov boli založené na skutočnosti, že údajne si mali po rokoch a desiatkach tisícoch skontrolovaných cestujúcich pamätať, že v daný deň 20.5.2014 išlo presne o osobu žalovaného. Považoval za nepravdepodobné, aby si ho revízori pri tom množstve cestujúcich, ktoré denne kontrolujú, pamätali. Zo svedeckých výpovedí nebolo jasné, kto spisoval Zápis o porušení povinnosti cestujúceho zo dňa 20.5.2014, kto privolal policajnú hliadku, na základe čoho na nachádzala v Zápise o porušení tarifno-prepravných podmienok z 27.5.2014 ŠPZ policajného auta. V súvislosti s uvedeným sa právni zástupcovia zúčastnení na pojednávaní dňa 11.1.2017 a 1.3.2017 domáhali kladení otázok svedkom, aby tieto rozpory vysvetlili, avšak zo strany súdu im nebolo povolené klásť otázky týmto smerom, ohľadom počtu skontrolovaných cestujúcich, aby poukázali na nepravdepodobnosť toho, že si revízori pamätajú žalovaného, na základe čoho im boli sprístupnené osobné údaje žalovaného, kto spisoval dokumenty a pod., a preto ostali rozpory nevysvetlené. Podľa názoru žalovaného výpoveď revízorov nemá vyššiu dôkaznú silu ako výpoveď jeho matky, ktorá uviedla, že v daný deň boli na výlete v Tatrách. Zápis o porušení povinnosti cestujúceho zo dňa 20.5.2014 a Zápis o porušení tarifno-prepravných podmienok zo dňa 21.5.2014 sú nejednoznačné a rozporujúce si svojím obsahom. Súd prvej inštancie na základe takýchto dôkazov nemohol jednoznačne zistiť skutkový stav veci a vydať rozsudok zaväzujúci ho na zaplatenie žalovanej sumy. Tvrdil, že policajti tým, že vyzvali na preukázanie totožnosti osobu, ktorá vystupovala pod menom žalovaného, nepostupovali v rozpore so zákonom, avšak v rozpore so zákonom by postupovali v prípade, ak by tieto údaje poskytli tretej osobe, v tomto prípade revízorom spoločnosti žalobcu. Mal za to, že nakoľko v predmetnom spore nejde o priestupok ani trestný čin, ale predmetom sporu je porušenie povinností vyplývajúcich zo zmluvy, policajti nie sú oprávnení sprístupňovať akékoľvek informácie tretej strane, a to ani revízorom spoločnosti žalobcu. Revízori v súvislosti s uvedeným nie sú oprávnení ani obmedzovať osobnú slobodu cestujúcich, nakoľko nejde o konanie o priestupku ani trestného činu. Na základe uvedeného mal za to, že všetky dôkazy, kde figurujú jeho osobné údaje, sú získané v rozpore so zákonom a súd na ne nemôže prihliadať,

a z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamietá a žalovaný má nárok na 100 % náhradu trov celého konania.

6. V doplnujúcom podaní doručenom súdu 25.5.2017 žalovaný namietal rozpory a procesné chyby, ktoré vyplynuli z uskutočnených pojednávanií a tvrdil, že došlo k porušeniu práva na nestranného a nezaujatého sudcu. Na zvukovej nahrávke z pojednávania zo dňa 1.3.2017 v čase 1:00:40 sa uvádza: „prečo sa nepýtate, či si vás pamätá“, v čase 37:46 hovorí „no tuto je jasne, že je to on“, čo bolo v čase diktovanie do zápisnice, tesne po tom ako účastníci odišli von a sudkyňa to povedala pravdepodobne svojej zapisovateľke. Predchádzala tomu výpoveď svedka F. V., ktorému sudkyňa veľmi kapciózne pripomenula, čo vypovedal na minulom pojednávanií a on uviedol (zv. nahrávka v čase 22:18): „Áno je to on, má dlhšie vlasy, bradu, ale je to on“, naproti tomu o pár minút v čase 23:55 udáva „kratšie vlasy, nemal bradu“. Aj uvedené podľa názoru žalovaného nasvedčuje tomu, že svedok klame, lebo je takmer nemožné, aby si pamätal osobu po troch rokoch, ktorú videl raz v živote. Svedok nebol v tomto prípade nezúčastnená osoba, ale zamestnanec žalobcu a je naivné očakávať, že by vypovedal inak ako v prospech žalobcu. Poukázal na fakt, že sudkyňa riadne nepoučila svedkov F. V. a X. F. o jeho povinnostiach podľa § 196 CSP napriek tomu, že do zápisnice to uviedla. Za otázne žalovaný považoval, či svedecká výpoveď X. F. je vôbec právne prípustná a svedka označil za nedôveryhodného. Poukázal na to, že všetci svedkovia mali len jednoduchú úlohu označiť ho ako osobu, ktorá v daný deň sa tam nachádzala. Vytýkal súdu prvej inštancie, že porušil jeho právo klásť svedkom otázky, ktoré sudkyňa buď ani nezapisovala alebo jednoducho rozhodla, že už nemá možnosť svedkom F. V. a X. F. položiť ďalšiu otázku. Dal do pozornosti aj úradný záznam PZ, podľa ktorého mal byť v daný deň kontrolovaný hliadkou v Banskej Bystrici a v tejto súvislosti uviedol, že Policajný zbor môže konať jedine na základe Ústavy v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Žiadny zákon neopravňuje Policajný zbor len tak rozdávať na ulici jeho osobné údaje a už vôbec v žiadnom zákone sa nepíše, že by ich mohli poskytovať revízorom, čo je preukázané aj záznamom PZ, v ktorom je uvedené, že PZ v Banskej Bystrici nikdy neposkytol jeho osobné údaje tretej strane.

7. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 G.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ XXX CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP], s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, ním uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je vecne správny, a preto odvolací súd stotožňujúc sa v celom rozsahu aj so správnymi dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, napadnutý rozsudok postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

9. Rozsudok odvolacieho súdu bol verejne vyhlásený dňa 6.5.2020 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. 215/2.p., po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

10. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, t.j. uplatnil odvolacie dôvody upravené v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

12. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka skutkových zistení, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli

počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP.

13. Právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu, to zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávne právne posúdenie veci [odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP] je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie); dochádza k nemu vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo ak síce použil správny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav a z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

14. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalovaného uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a preskúmaný rozsudok je vecne správny, odvolaním namietané odvolacie dôvody v prejednávanej veci neboli preukázané. Odvolací súd nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvej inštancie nezodpovedali vykonaným dôkazom alebo aby súd pri svojom rozhodovaní opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, príp. vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali alebo v konaní nevyšli najavo, alebo použil nesprávny právny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo aplikoval na zistený skutkový stav. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre úplné zistenie skutkového stavu veci a pri jej právnom posúdení použil relevantné právne normy, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav, vykonané dôkazy hodnotil z hľadiska ich dôležitosti, pravdivosti, zákonnosti a vierohodnosti, každý dôkaz jednotlivo a všetky v ich vzájomnej súvislosti podľa ust. § 191 a nasl. CSP, pri svojom rozhodovaní sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami posudzovaného prípadu, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, vyplynuli z prednesov strán alebo v konaní vyšli najavo a dospel k správnym skutkovým zisteniam i k správnej závere o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán (žalovaného) alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z väd konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

15. S odôvodnením napadnutého rozsudku vo vzťahu k skutkovým a právnym otázkam (záverom), ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odkazuje na zákonné a vecne správne dôvody preskúmaného rozsudku.

16. Skutočnosti a námietky, ktoré žalovaný uvádza v podanom odvolaní, nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého rozsudku, lebo nespochybňujú správnosť skutkových záverov (skutkových zistení), na ktorých je rozhodnutie založené, správnosť procesného postupu súdu v konaní, ním vykonaného hodnotenia vykonaných dôkazov alebo spôsobu právneho posúdenia prejednávanej veci vrátane právneho záveru súdu prvej inštancie, že žalovaný dňa 20.5.2014 v Banskej Bystrici cestoval dopravným prostriedkom žalobcu bez platného cestovného lístka, nezaplatil cestovné 0,70 € ani sankčnú úhradu/prirážku k základnému cestovnému v sume 70,- € podľa tarify cestovného a odmietol sa dopravným kontrolórom preukázať platným dokladom totožnosti, čím porušil povinnosti cestujúceho upravené zákonom č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, čo jednoznačne bolo v konaní preukázané zápisom o porušení povinností cestujúceho č. 001784 vyhotoveným dopravným kontrolórom, ale i svedeckými výpoveďami kontrolórov F. V., X.O. a X. F., správou Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici, odboru poriadkovej polície, PMJ PZ Banská Bystrica zo dňa 27.1.2017 a úradným záznamom zo dňa 20.5.2014 (č.l. 98 - 99) i ďalšími dôkazmi, ktoré súd prvej inštancie vykonal zákonným spôsobom. Odvolací súd nemá dôvod pochybovať o pravdivosti údajov uvedených v správe Krajského riaditeľstva PZ v Banskej Bystrici z 27.1.2017 a v úradnom zázname z 20.5.2014 spísanom hliadkovou službou PMJ v Banskej Bystrici nstržm. Martinom Kratošom a nstržm. Q. W., ktorí dňa 20.5.2014 na vyžiadanie revízorov SAD sa dostavili k stotožneniu osoby žalovaného cestujúceho bez zakúpeného cestovného lístka a žalovaného identifikovali po predložení dokladu totožnosti a následnej lustrácii cez BERYL100. Je potrebné súhlasiť i so záverom súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov

vykonaného dokazovania obranu žalovaného v danom spore vyhodnotil ako nedôvodnú a jeho tvrdenia za účelové a nepreukázané.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 378 ods. 1, 2 CSP potvrdil napadnutý rozsudok v znení opravného uznesenia ako vecne správny.

18. O nároku strán na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný vzhľadom na svoj neúspech v odvolacom konaní nemá právo na náhradu trov a procesne úspešnému žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní preukázateľne nevznikli, a preto odvolací súd stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného odvolania (§ 435 CSP).